

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA ds. PRZEDSIĘBIORSTW

Jednolity Rynek: obszar regulowany, normalizacja i nowe podejście
Budownictwo

GUIDANCE PAPER G
DOKUMENT INFORMACYJNY G
(dotyczący Dyrektywy 89/106/EWG)

**EUROPEJSKI SYSTEM KLASYFIKACJI WYROBÓW BUDOWLANYCH
W ZAKRESIE REAKCJI NA OGIEN**
(wersja: maj 2003 r.)

(Wydany uprzednio w wyniku konsultacji ze Stałym Komitetem Budownictwa na 48 posiedzeniu w dniu 9 grudnia 1999 roku. Zaktualizowany w wyniku konsultacji z SCC w maju 2003 r.)

Wstęp

Artykuł 20 dyrektywy dotyczącej wyrobów budowlanych (89/106/EWG) stwierdza, że Stały Komitet może „na wniosek Przewodniczącego lub Państwa Członkowskiego, rozpatrywać każdą sprawę wynikającą z wprowadzenia i praktycznego stosowania niniejszej dyrektywy”.

*W celu zapewnienia jak najdalej idącego wzajemnego zrozumienia pomiędzy Komisją a Państwami Członkowskimi, jak również pomiędzy Państwami Członkowskimi, co do tego jak będzie funkcjonować dyrektywa, właściwe służby Komisji, za które uważa się przewodniczącego i sekretariat Stałego Komitetu, mogą wydać serię **Dokumentów informacyjnych** dotyczących szczególnych spraw związanych z wprowadzaniem, praktycznym wdrażaniem i stosowaniem niniejszej dyrektywy.*

Dokumenty te nie stanowią prawnej interpretacji dyrektywy.

Nie są one prawnie wiążące i w żadnym stopniu nie modyfikują ani nie zmieniają dyrektywy. Przedstawione procedury zasadniczo nie wykluczają innych procedur, które w tym samym stopniu mogą spełniać wymagania dyrektywy.

Będą one głównie przedmiotem zainteresowania i stosowania przez osoby wprowadzające dyrektywę z prawnego, technicznego i administracyjnego punktu widzenia.

Mogą one być później dopracowywane, zmieniane lub wycofywane z zastosowaniem tej samej procedury, która służyła do ich wydania.

EUROPEJSKI SYSTEM KLASYFIKACJI WYROBÓW BUDOWLANYCH W ZAKRESIE REAKCJI NA OGIEŃ

1. Zakres

- 1.1. Niniejszy Dokument informacyjny dotyczy funkcjonowania europejskiego systemu klasyfikacji wyrobów budowlanych (Euroklas) w zakresie reakcji na ogień, w związku z dyrektywą Rady nr 89/106/EWG (OJ L40 11.2.1989) (zwaną dalej dyrektywą dotyczącą wyrobów budowlanych lub CPD), z uwzględnieniem poprawek wprowadzonych dyrektywą Rady nr 93/68/WE (OJ L220 30.8.1993). Ustalenia dotyczące warunków przejścia od krajowych klasyfikacji ogniowych do nowego europejskiego systemu zostały przedstawione w Dokumencie informacyjnym J – Postanowienia przejściowe w ramach dyrektywy dotyczącej wyrobów budowlanych. Dokument ten można znaleźć pod adresem: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction>
- 1.2. Niniejszy Dokument informacyjny został opracowany dla autorów specyfikacji technicznych (CEN/CENLEC oraz dla członków EOTA), dla władz ustawodawczych i wykonawczych w państwach Europejskiej Przestrzeni Gospodarczej (European Economic Area - EEA) oraz dla przemysłu. Uwagi dotyczące państw członkowskich w niniejszym dokumencie odnoszą się również do państw EFTA, będących członkami Europejskiej Przestrzeni Gospodarczej.

2. Definicje

Grupa wyrobów	Dotyczy całej grupy typowych wyrobów o podobnym zamierzonym zakresie stosowania (np. wykończenie ścian zewnętrznych, pokrycia dachowe).
Podgrupa wyrobów	Obejmuje podzbiór grupy typowych wyrobów o podobnej naturze (np. płyty ścienne), płaskie i profilowane blachy dachowe) lub podobnym zachowaniu (np. wyroby, które topią się lub kurczą pod działaniem ognia).
Wyrób rodzajowy	Dotyczy całego zbioru wyrobów, obejmującego cały rynek europejski (np. płyty gipsowo-kartonowe, płyty włóknisto-cementowe).
Wyrób	Dotyczy wyrobu budowlanego, zdefiniowanego w dyrektywie 89/106/EWG, pochodzącego od indywidualnego producenta (tzn. przedmiot, do którego stosuje się oznakowanie CE).
Typ wyrobu	„Typ” może obejmować kilka wersji wyrobu, pod warunkiem, że różnice pomiędzy tymi wersjami nie wpływają na poziom bezpieczeństwa ani na inne wymagania dotyczące właściwości użytkowych wyrobu (por. wstępne badania typu). Bezpośredni zakres zastosowania badania ogniowego zdefiniuje typ w sposób wystarczający dla celów bezpieczeństwa pożarowego (np. wyroby różniące się barwą będą zazwyczaj należały do tego samego typu).

<i>Asortyment wyrobów</i>	Dotyczy zbioru podobnych wyrobów, które producent wprowadza na rynek, zawierającego jeden lub więcej typów wyrobów o różnych właściwościach użytkowych (np. asortyment wyrobów o różnych grubościach lub różnej gęstości).
<i>Zamierzone stosowanie</i>	Dotyczy roli, jaką wyrób ma odgrywać w spełnieniu wymagań podstawowych dyrektywy 89/106/EWG (definicja znajduje się w Dokumentach interpretacyjnych). Zamierzone zastosowanie jest więc związane z funkcją wyrobu w obiektach budowlanych.
<i>Zastosowanie końcowe</i>	Dotyczy typowych warunków wbudowania wyrobu w obiekty budowlane. Odnosi się zatem do rzeczywistego zastosowania wyrobu, w nawiązaniu do wszelkich aspektów, które mogą wpłynąć na zachowanie się wyrobu w różnych sytuacjach działania ognia. Dotyczy takich kwestii jak ilość, usytuowanie, umiejscowienie w stosunku do innych przylegających wyrobów oraz metody zamocowania.
<i>Zakres klasyfikacji</i>	Dotyczy zakresu zastosowań końcowych, dla których określona klasyfikacja zachowuje ważność.

3. Wstęp — stan obecny

- 3.1. System Euroklas ze względu na reakcję na ogień opisano w decyzji Komisji 2000/147/WE (OJ L50 23.02.2000). Decyzja ta mogła w pełni zafunkcjonować po opublikowaniu metody badania (EN 13823) uwzględniającej pojedynczy palący się przedmiot (SBI) oraz opublikowaniu w grudniu 2002 r. normy podającej klasyfikację ze względu na reakcję na ogień (EN 13501-1).
- 3.2. Decyzja dotyczy wszystkich wyrobów budowlanych zdefiniowanych w dyrektywie dot. wyrobów budowlanych, przy czym jej Tablica 2 dotyczy wyrobów podłogowych, a tablica 1 wszystkich pozostałych wyrobów.
- 3.3. Grupa Komisji Europejskiej ds. Przepisów Przeciwpożarowych (Fire Regulators Group - FRG) zdefiniowała zatem jeden scenariusz pożaru w odniesieniu do systemu Euroklas (pożar w pomieszczeniu) oraz jedno badanie w pełnej skali przedstawiające ten sam scenariusz (badanie w narożu pomieszczenia — Room Corner test — ISO 9705). Podstawową rolą tego badania odniesienia jest umożliwienie opracowania systemu klasyfikacji opisanego w Tablicy 1 decyzji.
- 3.4. System klasyfikacji przewidziany w decyzji nt. Euroklas (klas europejskich) można uważać za kompletny i możliwy do bezpośredniego zastosowania dla wszystkich wyrobów. Jedyne wyjątkami od tej zasady są przypadki, dla których klasyfikacja na podstawie badań małej skali nie jest właściwa (art. 1, ust. 2 decyzji) lub kiedy przegląd sposobu traktowania pewnych grup wyrobów wskazuje, że konieczne są uzupełnienia (poprawki) do decyzji (przypis do Tablicy 1 decyzji „*Sposób traktowania niektórych*

grup wyrobów np. wyrobów liniowych (rury, kanały, kable itp.) jest wciąż analizowana i może spowodować konieczność wprowadzenia zmian do niniejszej decyzji”).

4. Dalszy rozwój systemu klasyfikacji

- 4.1. Jak już wspomniano wcześniej, dalszy rozwój systemu Euroklas (klas europejskich) może okazać się niezbędny aby włączyć te zamierzone zastosowania, które stanowią zagrożenia nie ujęte wystarczająco dobrze w istniejącym systemie (*np. obecny scenariusz odniesienia, a zatem i system klasyfikacji nie jest właściwy dla zagrożenia pożarowego*) lub aby objąć wyroby, których zachowanie w trakcie badań stwarza szczególne trudności (*tzn. przypadki, dla których klasyfikacja na podstawie badań w małej skali, przywołana w tablicach 1 i 2 decyzji nie jest właściwa*).

a) Określenie dodatkowych scenariuszy odniesienia

- 4.2. „Pożar w (małym) pomieszczeniu” jest jednym z licznych możliwych do rozważenia scenariuszy pożaru, przedstawiających rzeczywiste zagrożenie pożarowe. Inne potencjalne scenariusze obejmują „pożar wyrobów o wymiarach liniowych”, „pożar elewacji” itp. Jeżeli scenariusz odniesienia (rozwój pożaru w pomieszczeniu), stanowiący podstawę dla ustaleń zawartych w tablicy 1 decyzji, okaże się nieodpowiedni dla wyrobów o określonych zastosowaniach, to świadczy o istnieniu luki w obecnym systemie klasyfikacji. Wszelkie tego rodzaju przypadki należy rozpatrywać stosując opisaną poniżej procedurę, przedstawioną graficznie w Załączniku 1. Zasadą jest, że nowe scenariusze odniesienia należy rozpatrywać tylko w przypadkach, gdy czynniki określające rozwój pożaru różnią się w sposób istotny od założonych, a władze ustawodawcze państwa członkowskiego nie mogą w sposób zadowalający dostosować swoich przepisów do obecnie zdefiniowanego systemu.

Tablica 1. Procedura definiowania nowego scenariusza odniesienia

Dotyczy:	Grup wyrobów, podgrup wyrobów i wyrobów rodzajowych, przeznaczonych do szczególnych zastosowań ¹ .
Na wniosek:	Państwa członkowskiego (np. władz wprowadzających przepisy ogniowe), CEN/CENELEC, EOTA, europejskich stowarzyszeń przemysłu lub Grupy Sektorowej ds. Ogniowych jednostek notyfikowanych.
Skierowany do:	Komisji Europejskiej, która skonsultuje się ze swą Grupą ds. Przepisów Przeciwożarowych (FRG), a w przypadku uzgodnienia propozycji, ze Stałym Komitetem Budownictwa.
Procedura:	Należy wykazać nieodpowiedniość istniejącego scenariusza odniesienia i zaproponować alternatywy. Należy wskazać warunki zagrożenia pożarem i ich związek z właściwym badaniem dużej skali,

¹ Można także rozpatrywać przypadek, kiedy badanie odniesienia zdefiniowane dla określonego scenariusza pożaru nie odzwierciedla wszystkich związanych z nim zagrożeń dla wszystkich typów wyrobów w określonym zastosowaniu. W takim przypadku stosuje się taką samą procedurę

	<p>które byłyby reprezentatywne dla zaproponowanego scenariusza zagrożenia.</p> <p>Jeżeli Grupa ds. Przepisów Przeciwożarowych (FRG) uzna propozycję za dobrze udokumentowaną, to określi (samodzielnie lub na podstawie zaleceń) kryteria właściwości użytkowych, na podstawie których wyrób będzie oceniany w nowym badaniu odniesienia (np. brak zapłonu w pomieszczeniu, zakres rozprzestrzeniania się ognia z kondygnacji na kondygnację po elewacji itp.) oraz parametry, które należy mierzyć lub obserwować aby wyrazić te kryteria (np. czas zapłonu, wydzielanie ciepła, rozprzestrzenianie się płomienia, wydzielanie dymu, występowanie płonących kropli itp.)</p> <p>Na tym etapie — zakładając, że propozycja otrzyma pozytywną opinię Stałego Komitetu Budownictwa i zostanie przyjęta przez Komisję w odpowiedniej formie — dostępna jest wystarczająca ilość informacji, pozwalająca na deklarowanie właściwości użytkowej dot. reakcji na ogień danego wyrobu na podstawie nowego badania dużej skali i kryteriów użytkowych. W praktyce proces mógłby się zakończyć w tym miejscu.</p> <p>Tym niemniej, biorąc pod uwagę koszt badań dużej skali, przemysł (i państwa członkowskie) mogą chcieć prowadzić proces dalej. W takim przypadku należy zdefiniować odpowiednie badanie (lub badania) małej skali, dla których można wykazać korelację z nowym badaniem odniesienia. Istniejące badania małej skali, zmodyfikowane lub nie, powinny być punktem wyjścia i tylko w przypadku, gdy nie można ustalić korelacji należy rozpatrywać inne badania.</p> <p>Po zdefiniowaniu badania (lub badań) małej skali można opracować nowy system klasyfikacji, obejmujący grupy wyrobów do określonych zamierzonych zastosowań i zaproponować zmianę decyzji dot. klas europejskich (Euroklas).</p> <p>Każdy nowy system klasyfikacji lub deklaracja dot. właściwości użytkowych na podstawie kryteriów zachowania się w trakcie użytkowania powinien wyraźnie odróżniać się od obecnie zdefiniowanych klasyfikacji.</p>
<p>Wynik:</p>	<p>Na ogół zmiana decyzji dot. klas europejskich (Euroklas) przez dodanie nowej tablicy obejmującej warunki zagrożenia. Nowy scenariusz odniesienia będzie zazwyczaj prowadził do zastosowania nowego indeksu służącego odróżnieniu klasyfikacji.</p>

b) Postępowanie w przypadku klasyfikacji na podstawie badań małej skali

- 4.3. Dla pewnych wyrobów klasyfikacja na podstawie np. badania SBI (Single Burning Item — pojedynczy palący się przedmiot) może nie odzwierciedlać w sposób właściwy ich reakcji na ogień (tzn. nie obrazuje ona dostatecznie dobrze ich rzeczywistego zachowania się w warunkach pożaru). W takim przypadku zastosowanie badania (ba-

dań) odniesienia można uważać za lepsze odzwierciedlenie rzeczywistości. Wszelkie tego typu problemy należy rozwiązywać stosując opisaną poniżej procedurę, przedstawioną graficznie w Załączniku 1.

Tablica 2. Procedura dotycząca nieodpowiedniości klasyfikacji

Dotyczy:	Grup wyrobów, podgrup wyrobów i wyrobów rodzajowych.
Na wniosek:	Państw członkowskich (np. władz wprowadzających przepisy ogniowe), CEN/CENELEC, EOTA, europejskich stowarzyszeń przemysłu lub Grupy Sektorowej ds. Ogniowych jednostek notyfikowanych.
Skierowany do:	Komisji Europejskiej, która skonsultuje się ze swą Grupą ds. Przepisów Przeciwożarowych Komisji Europejskiej, a w przypadku uzgodnienia propozycji, ze Stałym Komitetem Budownictwa.
Procedura:po	<p>Należy wykazać nieodpowiedniość obecnego badania (badań), na podstawie braku korelacji z leżącym u podstaw badaniem odniesienia dla rozpatrywanych wyrobów lub zastosowania, np. ze względu na fizyczne zachowanie się w trakcie badania (np. topnienie, skurcz, rozwarstwienie, odkształcenie itd.). Należy również wykazać, że samo badanie odniesienia jest właściwe dla danej grupy wyrobów.</p> <p>Jeżeli Grupa ds. Przepisów Przeciwożarowych (FRG) uzna propozycję za dobrze udokumentowaną, to może się zgodzić aby właściwości wyrobów w zakresie reakcji na ogień określać na podstawie kryteriów zachowania się w warunkach zdefiniowanych w badaniu odniesienia (np. brak zapłonu, ograniczone wydzielanie się dymu, brak płonących kropli itp.), z uwzględnieniem odpowiednio innych niezbędnych parametrów, stosując wszelkie parametry, które uzna się za niezbędne (np. czas do zapłonu, wydzielanie się ciepła, itd.). Otrzymana w ten sposób deklarowana właściwość użytkowa wyrobu będzie taka sama jak dla badań małej skali, skorelowanych z tym badaniem odniesienia.</p> <p>Alternatywnie, można opracować nowe badanie małej skali związane z istniejącym badaniem odniesienia, chociaż przeprowadzenie tej procedury może być bardziej czasochłonne. Kolejną możliwością jest przystosowanie innego istniejącego badania.</p> <p>Uwaga: Problem można zidentyfikować raczej jako dotyczący obecnego sposobu opisanie metody badania niż jej nieodpowiedniości (np. zasady dotyczące osadzenia i mocowania próbki w badaniu SBI, opis próbki mającej określony kształt itp.). W takim przypadku raczej CEN i EOTA otrzymają polecenie zmodyfikowania warunków badania, albo w ramach normy europejskiej dotyczącej metody badania, albo przez odstępstwo zawarte w normie europejskiej wyrobu lub w Wytycznych EOTA czy w dokumencie CUAP, niż udzielone zostanie upoważnienie do stosowania badania odniesienia.</p>
Wynik:	W każdym indywidualnym przypadku Komisja ustali najbardziej odpowiedni sposób wprowadzenia propozycji, co może wymagać

5. Odwołania producentów od przyznanej klasyfikacji

- 5.1. Klasyfikacja w zakresie reakcji na ogień powinna być opracowana na podstawie badań opisanych w obecnej decyzji na temat klasyfikacji europejskiej (Euroklas), z uwzględnieniem zmian wprowadzanych w wyżej opisany sposób. Nie wolno odwoływać się do nich ani prowadzić klasyfikacji na podstawie badania odniesienia dużej skali, jeżeli nie podjęto w tej sprawie specjalnej decyzji zgodnej z opisanymi powyżej procedurami.
- 5.2. O ile wyrób nie jest jednostkowy, wszelkie problemy wynikające z badań i klasyfikacji wyrobów budowlanych (np. niezadowolający przebieg badania) będą miały charakter typowy, a zatem dotyczą wszystkich producentów wyrobów tego samego rodzaju. Aby zapewnić spójną klasyfikację i jednakowe warunki dla wszystkich, wszelkie problemy tego typu należy rozpatrywać zgodnie z procedurami opisanymi w p. 3.2. Do wyrobów jednostkowych, stwarzających szczególne problemy należy opracować proces uzgadniania specjalnych procedur badawczych, w miarę możliwości przy udziale Grupy Jednostek Notyfikowanych (patrz poniżej).
- 5.3. W niektórych państwach członkowskich krajowe władze odpowiedzialne za przepisy ogniowe dotyczące obiektów, przewidują możliwość wykazania, przez producentów lub projektantów, zgodności z tymi przepisami na różne sposoby, włączając w to zastosowanie technik zabezpieczeń i zastosowanie badań dużej skali. Takie procedury leżą poza zakresem oznakowania CE oraz systemów klasyfikacji europejskiej (Euroklas) i mogą być nadal stosowane na poziomie krajowym, w uzupełnieniu do systemu europejskiego². Tym niemniej procedury te nie mogą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia wymiany handlowej między państwami członkowskimi (np. procedury muszą być otwarte i przejrzyste i nie mogą wskazywać krajowych laboratoriów jako jedynej drogi wykazania zgodności itp.).
- 5.4. Przykładem w tej ostatniej kwestii może być badanie elewacji dużej skali dla wykazania zgodności z przepisami ogniowymi państwa członkowskiego (np. w przypadku kiedy wymaganie dla elewacji wyrażono stosując istniejące Euroklasy) i zastosowanie przepisów funkcjonalnych, które nie odnoszą się do klas. Do kompetencji państwa członkowskiego mającego takie przepisy należy określenie, które z rozwiązań jest właściwe w danym kraju.

6. Jak powinny być klasyfikowane wyroby?

- 6.1. Aby system europejski mógł działać w sposób sprawny i przejrzysty, ważne jest aby wszystkie strony miały wspólną wykładnię dotyczącą znaczenia i zastosowania klasy-

² Nie dotyczy to oczywiście utrzymania krajowych systemów klasyfikacji po zakończeniu okresu przejściowego. Procedury takie nie wpływają ponadto na oznakowanie CE lub euro-klasyfikację samych wyrobów

fikacji wyrobów. Wyroby należy zatem klasyfikować zgodnie z następującymi zasadami:

- i) W informacji towarzyszącej oznakowaniu CE oraz w raporcie z badań klasyfikacyjnych informacje dotyczące podstaw i zakresu stosowania danej klasyfikacji powinny być łatwe do zidentyfikowania. Szczegóły podawane z oznakowaniem CE powinny być krótkie, z odesłaniem do raportu z badań klasyfikacyjnych w sprawie dalszych informacji.
- ii) Rodzajowe grupy wyrobów należy badać i klasyfikować w jednakowy sposób w całej Europie (np. ze względu na sposób umieszczenia i zamocowania próbek do badań).
- iii) Wyrób powinien być badany tak, aby klasyfikacja w miarę możliwości, odnosiła się do przewidywanego sposobu zastosowania³. W przypadku gdy końcowe zastosowanie wyrobu jest znane z pewnym prawdopodobieństwem (np. zestawy dostarczane w komplecie z elementami mocującymi i wytycznymi montażu), wyrób powinien być badany w odpowiadający mu sposób. Jeżeli końcowe zastosowanie wyrobu nie jest określone, wyrób należy badać w normowych warunkach (np. stosując standardowe podłoża i reprezentatywne metody mocowania). Na życzenie producenta można badać konfiguracje nienormowe, chociaż zastosowanie takiej klasyfikacji będzie prawdopodobnie ograniczone.
- iv) Ponieważ potencjalny udział wyrobu w pożarze może różnić się w zależności od końcowego zastosowania, ten sam wyrób może mieć różne klasy odpowiadające przyjętym warunkom badania (np. badany na podłożach palnych i niepalnych).

6.2. Normy europejskie i inne ustalenia techniczne powinny zawierać ustalenia jednoznaczne dla producentów i laboratoriów badawczych, aby możliwe było przestrzeganie powyższych zasad. W badaniach ogniowych i normach dotyczących klasyfikacji należy określać, tak dalece jak tylko jest to możliwe, typowe standardowe rozwiązania. Jeżeli jest to konieczne, to dalsze specyficzne warunki można włączyć do specyfikacji wyrobu (norm europejskich i europejskich aprobat technicznych), pod warunkiem, że nie wprowadzi to na rynku zakłóceń powodujących wyróżnienie określonego typu wyrobu lub materiału.

6.3. Normy wyrobu, *Wytyczne do europejskich aprobat technicznych* i dokumenty *Wspólnej wykładni procedur oceny* mogą więc zawierać dwa poziomy wskazania dotyczące badania reakcji na ogień:

- Proste stwierdzenie, takie jak „*Wyrób należy badać w układzie reprezentatywnym dla jego ostatecznego zastosowania, uwzględniając ogólne warunki badania ustalone w europejskiej normie dotyczącej badania. Jeżeli producent podaje instrukcje wykonania, to należy ich przestrzegać w zakresie montażu i zamocowania. Warunki badania powinny być podane wraz z oznakowaniem CE, w uzasadnionych przypadkach*”.
- Alternatywnie możliwe jest wprowadzenie do samych norm hEN, wytycznych ETAG i dokumentów CUAP szczególnych zasad montażu i zamocowania wyro-

³ Nie wyklucza to możliwości wymagania badań wyrobów wmontowanych w elementy budowlane, które również podlegają obecnej decyzji (podobnie jak w wersji z 1994 r.)

bów do badań ogniowych, pod warunkiem, że zasady te są zgodne z ogólnymi warunkami ustalonymi w normie europejskiej dotyczącej metody badań. Aby to zapewnić i zmaksymalizować zakres zastosowania badań, należy skonsultować się z CEN TC 127. Przypadki niezgodności rozstrzyga Komisja, po konsultacji z Grupą ds. Przepisów Przeciwpżarowych (FRG).

- 6.4. Państwa członkowskie odpowiedzialne są za to, aby nie tworzyć nowych barier dla handlu przez narzucanie krajowych zasad dotyczących sposobu wykonania badań (np. montażu i zamocowania wyrobów). Tak więc krajowe przepisy powinny być tak zmienione, aby umożliwić rozwiązania zaproponowane w normach europejskich i europejskich aprobaty technicznych.
- 6.5. Problematyka zakresu stosowania określonej klasyfikacji ma duże znaczenie dla przemysłu, jako że wpływa na ilość badań wymaganych dla danego wyrobu. W miarę systematycznego zdobywania doświadczeń wynikających ze stosowania europejskich metod badań, należy rozwijać zasady dotyczące bezpośredniego jak i rozszerzonego zakresu zastosowania klasyfikacji. Informacje zebrane przez Grupę Jednostek Notyfikowanych powinny umożliwić sformułowanie wstępnych zasad, które po dopracowaniu mogą być później wprowadzone do norm i innych specyfikacji technicznych.

7. Rola Grupy Jednostek Notyfikowanych

- 7.1. Grupa Jednostek Notyfikowanych (GNB) została utworzona przez Komisję w celu zapewnienia ścisłej współpracy pomiędzy jednostkami notyfikowanymi. Cele Grupy Jednostek Notyfikowanych to:
 - promowanie wzajemnego zaufania i przejrzystości działań wszystkich jednostek upoważnionych i władz odpowiedzialnych za wdrażanie dyrektywy w Unii Europejskiej;
 - osiągnięcie jednolitego sposobu stosowania wymagań zgodności przez wszystkie upoważnione jednostki;
 - zapewnienie wszystkim zainteresowanym stronom dostępu do pełnej informacji na temat zakresu kompetencji upoważnionych jednostek i świadczonych przez nie usług.
- 7.2. Grupa Jednostek Notyfikowanych składa się z Grupy Doradczej i pewną liczbę Grup Sektorowych. Grupa Doradcza jest odpowiedzialna przede wszystkim za sprawy strategiczne i proceduralne obowiązujące jednakowo wszystkie Grupy Sektorowe oraz za przekazywanie Stałemu Komitetowi Budownictwa wskazań w kwestiach dotyczących wdrażania procedur atestacji zgodności. Ustanowiono różne Grupy Sektorowe, które zajmują się określonymi rodzajami wyrobów, jak i dwie „poziome” Grupy Sektorowe, jedną zajmującą się substancjami niebezpiecznymi, drugą zajmującą się bezpieczeństwem pożarowym. Horyzontalnej Grupie Sektorowej ds. Ogniowych (FSG) powierzono zadanie ujednoczenia sposobu traktowania problematyki bezpieczeństwa pożarowego. Przez Grupy Sektorowe zajmujące się różnymi wyrobami.

7.3. Sektorowa Grupa ds. Ogniwych stanowi ważne europejskie gremium, które może pomóc w skutecznym rozwiązywaniu trudnych problemów. Rolą grupy jest pomoc we wprowadzaniu systemu europejskiego na podstawie określonych procedur klasyfikacji ustalonych w różnych decyzjach Komisji.

7.4. Rola i zakres odpowiedzialności Sektorowej Grupy ds. Ogniwych obejmuje:

- Dokumentowanie uzgodnionych wykładni metod badań ogniowych w przypadkach kiedy postanowienia normy CEN są niejednoznaczne lub niekompletne;
- opracowanie metod badawczych *ad-hoc* dla wyrobów, których zachowanie powoduje, że konwencjonalne metody badań dają fałszywe wyniki;
- opracowanie ustaleń *ad-hoc* dotyczących rozszerzenia interpretacji wyników badania na inne zastosowania (np. w uzupełnieniu do prac CEN w tym obszarze).

Wszystkie te działania uważa się za istotne dla skutecznego ułatwienia oznakowania CE wyrobów, szczególnie w zakresie właściwości ogniowych, w możliwie najszerszym zakresie ostatecznych zastosowań w odniesieniu do części obiektów. W tej ostatniej kwestii szczególnie ważne są prace dotyczące zasad ekstrapolacji wyników na inne zastosowania (extended application).

7.5. Komisja konsultując się z państwami członkowskimi zapewni jasne określenie granic zadań Grupy Sektorowej ds. Ogniwych (FSG), tak aby nie stały w sprzeczności z doradczym statusem Grupy Jednostek Notyfikowanych. Grupa Sektorowa ds. Ogniwych będzie utrzymywać ścisły kontakt z Grupą ds. Przepisów Przeciwożarowych i przedstawiać raport na każdym jej posiedzeniu.

7.6. Sektorowa Grupa ds. Ogniwych pracuje i przekazuje informacje korzystając wyłącznie z portalu CIRCA (internetowe narzędzie komunikacji).

8. Systemy atestacji zgodności

8.1. W większości decyzji Komisji stanowiących podstawę systemów atestacji zgodności wyrobów budowlanych, kwestie dotyczące reakcji na ogień traktowane są w podobny sposób jak to ilustruje przykład zamieszczony poniżej w Tabelicy 3. System atestacji zgodności zazwyczaj zmienia się w zależności od klasyfikacji europejskiej (Euroklasyfikacji) oraz od podatności właściwości związanych z reakcją na ogień, na zmiany w trakcie produkcji.

Tablica 3. Przykład decyzji o atestacji zgodności ze względu na reakcję na ogień⁴

Wyrób (wyroby)	Zamierzone zastosowanie	Poziomy lub klasy (ze względu na reakcję na ogień)	System atestacji zgodności
-----------------------	--------------------------------	---	-----------------------------------

⁴ Tablica (2/2) z Decyzji Komisji 99/91/WE, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym WE Seria L 29, 03.02.1999, zmienionej przez decyzję 2001/596/WE

Wyroby do izolacji cieplnej (wyroby produkowane fabrycznie i wyroby formowane <i>in situ</i>)	w zastosowaniach	A1*, A2*, B*, C*	1
	podlegających przepisom dot. reakcji	A1**, A2**, B**, C**, D, E	3
	na ogień	(A1 do E)***, F	4
System 1:	patrz dyrektywa, Załącznik III, p. 2. (i) bez badań sondażowych próbek		
System 3:	patrz dyrektywa, Załącznik III, p. 2. (ii) druga możliwość		
System 4:	patrz dyrektywa, Załącznik III, p. 2. (ii) trzecia możliwość		

* Wyroby/materiały, których klasyfikacja w zakresie reakcji na ogień jest poprawiana w wyniku jednoznacznie określonego stadium procesu produkcyjnego (np. przez dodanie środków ogniochronnych lub ograniczenie zawartości materiałów organicznych).

** Wyroby/materiały, które nie są objęte odnośnikiem (*)

*** Wyroby/materiały, które nie wymagają badania reakcji na ogień (np. wyroby/materiały klasy A1 według znowelizowanej decyzji Komisji 96/603/WE).

9. Kto dostarcza klasyfikacji?

- 9.1. Klasyfikacja ogniowa jest integralną częścią umieszczanego na wyrobie oznakowania CE i stąd w przypadku systemu 1 lub 3 klasyfikacji dostarcza zaangażowana jednostka notyfikowana. Klasyfikacja będzie stanowić część raportu klasyfikacyjnego, wydawanego przez jednostkę notyfikowaną na podstawie jednego lub większej liczby raportów z badań oraz ewentualnie raportu w sprawie ekstrapolacji klasyfikacji na inne zastosowania (EXAP). W przypadku jeżeli wyrób podlega atestacji zgodności według systemów 2 lub 4 klasyfikację podaje producent⁵. Producent może jednak zwrócić się po radę do jednostki notyfikowanej w tym zakresie. W każdym przypadku należy zachować wymagania norm dotyczących klasyfikacji ogniowej wymienionych w zharmonizowanych normach wyrobów.
- 9.2. W przypadku wyrobu, którego oznakowanie CE zawiera klasę ogniową żadne państwo członkowskie nie może żądać innych dodatkowych informacji dotyczących tej klasyfikacji niż zawarte w raportach w będących jej podstawą (raporty dot. klasyfikacji, badań, ekstrapolacji na inne zastosowania).
- 9.3. W przypadku gdy państwo członkowskie uważa, że jego jednostki notyfikowane nie mogą same ustalać klasyfikacji i wymaga zaangażowania do tego celu odpowiedniego komitetu lub ministerstwa, to wymaganie to powinno stanowić część kryteriów notyfikacji jednostki notyfikowanej. Nie powinno to mieć żadnego znaczenia dla producenta wyrobu. Klasyfikacja będzie częścią raportu klasyfikacyjnego i dla producenta jedynym punktem kontaktowym pozostanie jednostka notyfikowana⁵.
- 9.4. Niezależnie do powyższego, państwo członkowskie powinno akceptować na swoim terytorium wyroby z oznakowaniem CE pochodzące z innego państwa członkowskie-

⁵ w przypadku wyrobów objętych europejskimi aprobatami technicznymi patrz p. 9.5

go i nie może domagać się aby raporty z badań tych wyrobów były przedkładane jakimkolwiek komitetowi do określenia klasy, bo jest ona podana z oznakowaniem CE i powinna być respektowana.

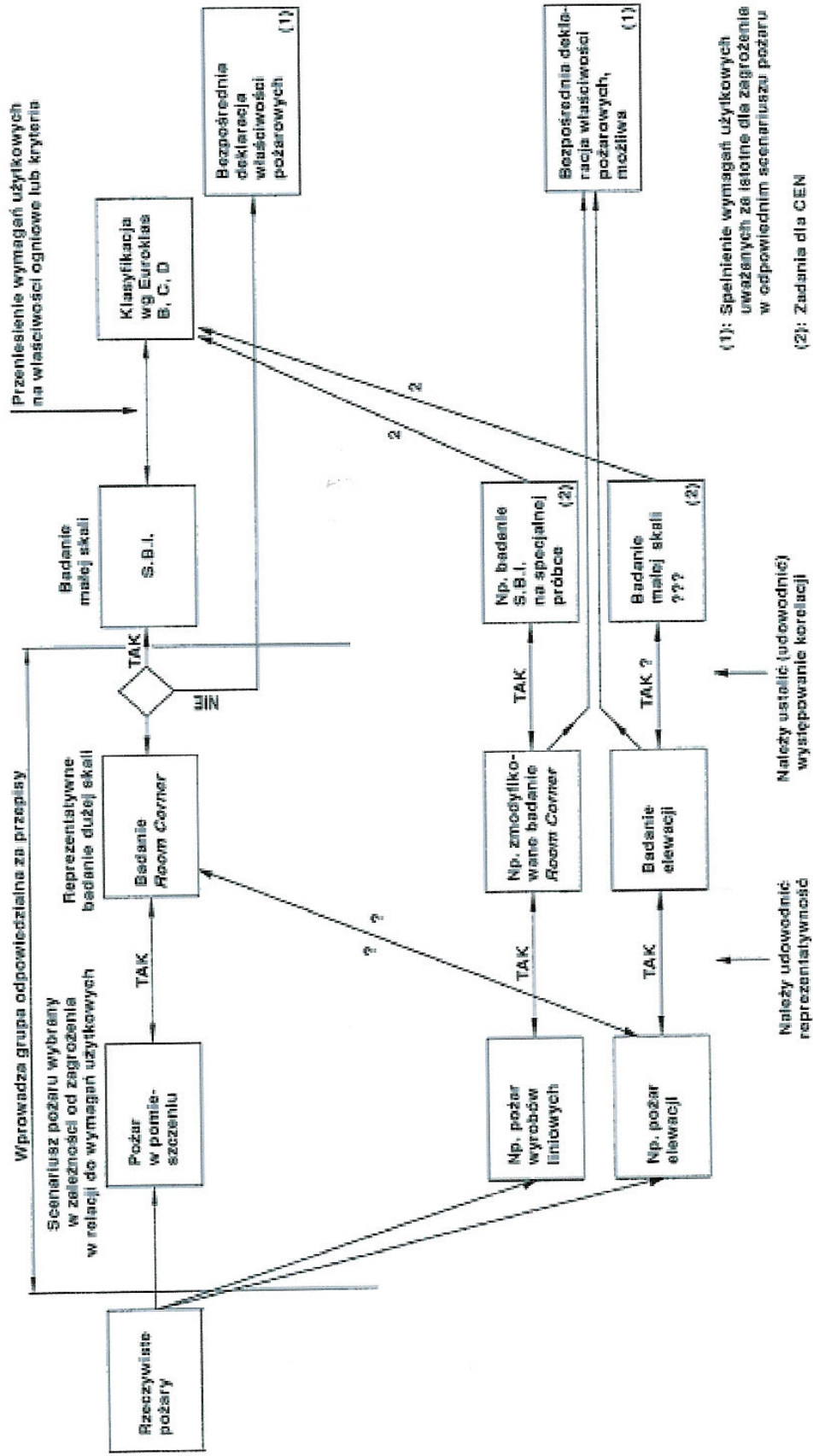
- 9.5. Sytuacja w przypadku wyrobów dla których dokumentem odniesienia do oznakowania CE są europejskie aprobaty techniczne różni się nieco. Dokument europejskiej aprobaty technicznej będzie zawierał klasyfikacje ogniową a w stosownych przypadkach również zasady ekstrapolacji tej klasyfikacji na inne zastosowania. W przypadki kiedy jednostka przygotowująca europejską aprobatę techniczną nie jest jednostką notyfikowaną w zakresie ogniowym, to prace te będą podzlecane jednostce notyfikowanej w zakresie badań ogniowych i klasyfikacji. Po wydaniu europejskiej aprobaty technicznej jednostka notyfikowana może być zaangażowana w procesie atestacji zgodności. Zaangażowana jednostka notyfikowana ma jedynie zapewnić zgodność wyrobu z opisanym w europejskiej aprobacie technicznej.

ZAŁĄCZNIK 1: Podsumowanie zasad stanowiących podstawę opracowania systemu Euroklas — dla celów informacyjnych

Podstawowe zasady opisane w niniejszym Dokumencie informacyjnym i wdrożone w istniejącym systemie Euroklas można podsumować następująco:

- Grupa ds. Przepisów Przeciwożarowych, na podstawie rzeczywistych lub zakładanych zagrożeń pożarowych może zdecydować o przyjęciu określonego scenariusza pożaru odniesienia (porównawczego). *[Obecnie system Euroklas w zakresie reakcji na ogień wszystkich wyrobów, oprócz podłogowych, stosuje czas do rozgorzenia jako podstawę odniesienia]*
- Przewidywane warunki zagrożenia związane z przyjętym scenariuszem pożaru odniesienia powinny być zdefiniowane przez Grupę ds. Przepisów Przeciwożarowych w warunkach użytkowych *[Obecnie system Euroklas w zakresie reakcji na ogień wszystkich wyrobów, oprócz podłogowych, stosuje się czas do rozgorzenia jako podstawę odniesienia]*
- Grupa ds. Przepisów Przeciwożarowych uzgodni metodę badania dużej skali, jako metodę odniesienia reprezentatywną dla określonego scenariusza pożaru. Będzie ona podstawą oceny wyrobów w zakresie reakcji na ogień, w nawiązaniu do ich potencjalnego zachowania się w czasie pożaru *[Obecnie system Euroklas w zakresie reakcji na ogień wszystkich wyrobów, za wyjątkiem podłogowych, podaje badanie ISO 9705 Room Corner. Czas do rozgorzenia (i związane z nim parametry), w tym badaniu, stanowią podstawę zasadniczej klasyfikacji]*
- Przy braku metody badania małej skali o ustalonej korelacji z metodą badania dużej skali, wyroby będą oceniane na podstawie zachowania w badaniu dużej skali, z uwzględnieniem ustalonych kryteriów użytkowych *[W obecnym systemie Euroklas przypadek ten nie zachodzi]*
- W przypadku, kiedy istnieje metoda badania małej skali o ustalonej korelacji z metodą badania dużej skali, Grupa ds. Przepisów Przeciwożarowych może ją wprowadzić łącznie z odpowiednim systemem klasyfikacji, w odniesieniu do przepisów w ramach UE. W takim przypadku wszystkie wyroby, których to dotyczy, będą oceniane przy zastosowaniu badania małej skali i związanego z nim systemu klasyfikacji *[Obecnie system Euroklas w zakresie reakcji na ogień wszystkich wyrobów opiera się na badaniach małej skali]*
- Pod pewnymi warunkami (podanymi w niniejszym dokumencie), gdy zastosowanie metody badania małej skali i związanej z nią klasyfikacji jest nieopowiednie, wyroby można poddać badaniom dużej skali i ocenić ich właściwości ogniowe na podstawie kryteriów właściwych dla tego badania. Uzyskana klasyfikacja będzie sformułowana tak jak dla badań małej skali, chyba, że nastąpiła zmiana scenariusza odniesienia. W uzasadnionych przypadkach wyniki badań małej skali należy podać łącznie z wynikami badań dużej skali.

Tablica 1 w aktualnej decyzji dot. Euroklas może być stosowana dla wszystkich wyrobów, za wyjątkiem podłogowych. Zmiany w stosunku do zdefiniowanego systemu — albo dotyczące scenariusza odniesienia albo odwołania do badania odniesienia — należy rozpatrywać w przypadku, gdy jest to absolutnie niezbędne.

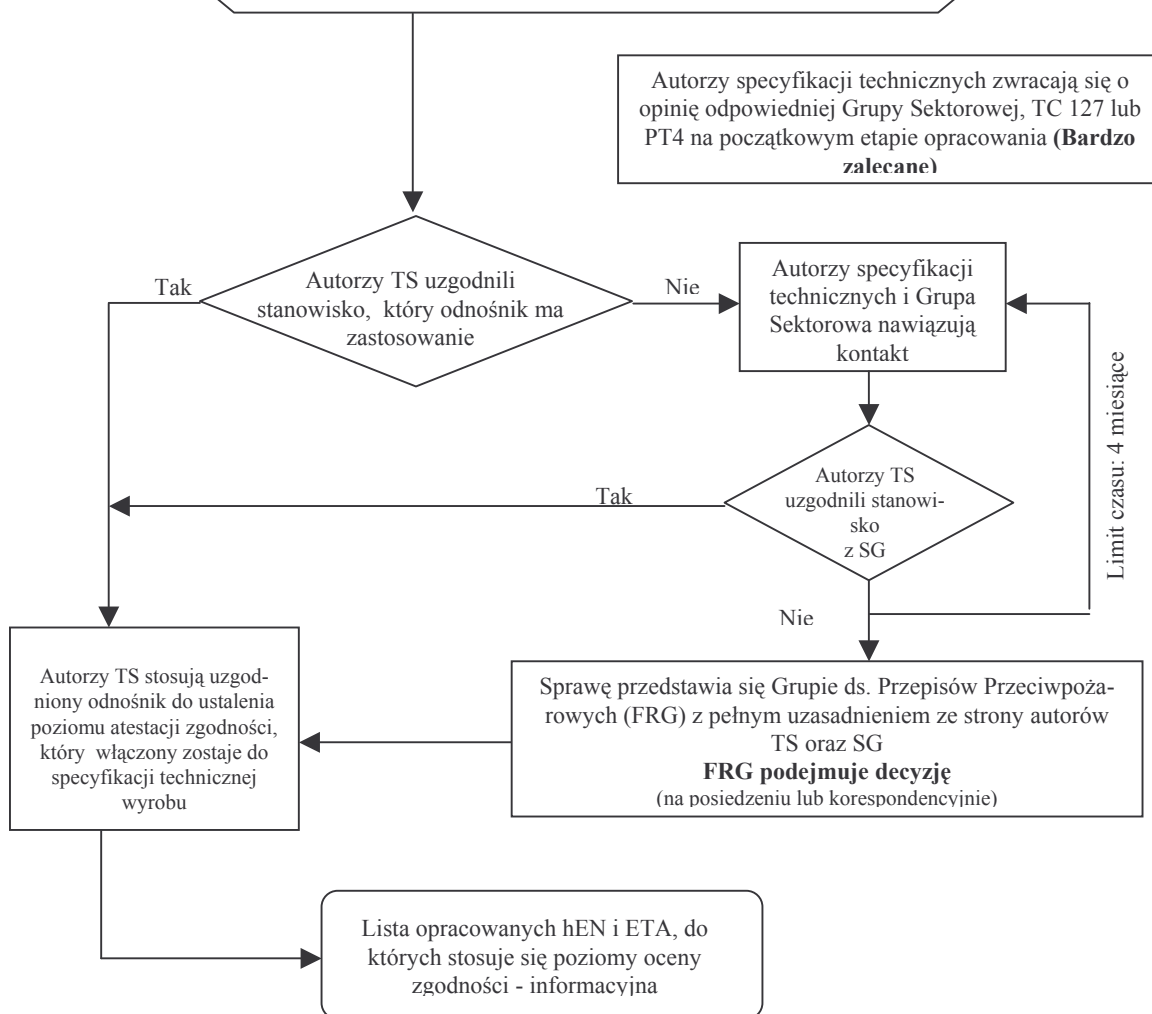

Rys. 1. Schematyczne przedstawienie sposobu opracowywania systemu Euroklas – służące wyłącznie jako ilustracja

ZAŁĄCZNIK 2: Zastosowanie odnośników (*) i (**)

Autorzy specyfikacji technicznych powinni rozpatrywać odnośniki (*) i (**) w kontekście opracowywanych dokumentów. Należy zwrócić uwagę na:

- kontrolę określonych fizycznych, chemicznych lub innych cech wyrobu, które mogą mieć wpływ na jego właściwości w zakresie reakcji na ogień (wskaźniki pośrednie), oraz możliwość zastosowania odpowiednio skorelowanych badań w nadzorze nad zakładową kontrolą produkcji, oraz
- istnienie adekwatnego systemu zakładowej kontroli produkcji, uwzględniającego powyższe aspekty, oraz
- właściwe określenie wymagań w zakresie montowania i mocowania próbek, będących podstawą badania wyrobu oraz związanego z nim zakresu stosowania wyników badań (bezpośredniego lub rozszerzonego), który ustala zakres statecznych zastosowań objętych uzyskaną klasyfikacją, oraz
- wszelkie inne czynniki uważane przez autorów specyfikacji technicznych za istotne.

TS – Technical Specifications – specyfikacje techniczne obejmują zharmonizowane normy wyrobu (CEN) i europejskie aprobaty techniczne (EOTA)

SG – Sector Group – Grupa Sektorowa Grupy Jednostek Notyfikowanych